

PŘÍBĚH

JAK KEČUP ODEŠEL DO SVĚTA

Kečup ležel rozplizlý na talíři. Dali si ho na talíř víc než chtěli, a nechali ho tam.

„Kde to jsem?“ řekl si kečup, a vzhlížel ze země. Prohlížel si celý pokoj. Díval se a díval, až nakonec na talíři zaschl. Odloupl se, a rozhlédl se pořádně na obě strany, než přešel pokoj. Vyhnul se špinavým ponožkám, stohu časopisů a dvěma zeleným gumičkám do vlasů. Přišel až ke stolu, a pomalu se vyšplhal až k otevřenému šuplíku. Nahlédl dovnitř, a uviděl hory ze zmačkaných papírů. Podivil se, a šplhal dál. Další šuplík byl zavřený, a tak si ani neodpočinul, a vy-šplhal se až na úplný vršek. Naskytl se mu pohled na mnoho věcí. Na modrou konvičku na zalévání květin, na uschlou kytku :-D, na nedojeté sušenkové čokoládové keksy, obal od lentilek, roztrhaný časopis, nedodělaný domácí úkol, dvě knížky, prázdný kelímek od pribiňáčka, uschlé pytlíky od čaje, rozházená cédéčka, čokoládového mikuláše a hromadu propisek a tužek, vysypaných všude možně. Propletl se spleťtým bludištěm předmětů a zamířil si to k sušenkám.

„UA UA UA UA“ Zakřičely čokoládové keksy a vrhli se na bezmocný kečup.

„Nechte mě být, jsem jemný kečup, nepálím, nic vám neudělám“ bránil se kečup. Sušenky se na něj jen podezřívavě podívaly, ale z praciček ho nepustily.

„Zavolejte Velkého Santo-Mikuláše“ Zavelela jedna sušenka, a dvě další se rozběhly okolo obalu od lentilek pryč. Kečup se jen zmateně rozhlížel.

Po krátké chvíli, přišly dvě sušenky zpátky, a přivedly s sebou i obrovského čokoládového Mikuláše, oděného v červeném celofánu.

„Ó všemocný“ sklonila se sušenka, až to

povídka

v ní zlověstně křuplo. „Tento vetřelec si říká Kečup Jemný“

„Jsem jen zvědavý, chtěl jsem se podívat jak se žije tady na stole,“ řekl kečup.

„Ó já moudrý všemocný Santo-Mikuláš, soudím tohoto vetřelce k rozmočení“ usmál se svými chladnými ústy právě ve chvíli, kdy začaly sušenky hlasitě skandovat: „ROZMOČIT, ROZMOČIT...“

Vyzvedly ho svými pracičkami nad kulatou hlavu, a nesly ho k velké modré konvičce na zalévání květin. Nezapomínaly při tom stále sborově opakovat svůj pokřik. Santo-Mikuláš poskakoval v čele. Neměl nohy.

Když všichni došli a doskákali až ke konvičce, Santo-Mikuláš umlčel rozvášněný dav čokoládových keksů jedním mávnutím své ruky.

„Nechť pomsta započne!“ Zakřičel, a sušenky si začaly kečup podávat nad hlavami dopředu až k Santo-Mikuláši. Ten ho vzal do svých studených čokoládových dlaní, pokrytých celofánovými rukavicemi a vyzvedl ho do výšky, až na samý okraj velké konvičky.

„UA UA UA UA“ Zaslchl kečup zdola.

„Zachráni mě někdo?“ pomyslel si, když se ozval ženský křik. Nezněl nijak vystrašeně. Spíš bojově a neústupně. Náhle ho něco srazilo na zem, a když se probral z šoku, byl Santo-Mikuláš na dvě půlky, a z většiny sušenek zbyly jen drobky.

„Ahoj, já jsem Amáta“ usmála se plíseň, ve skleničce. „Vyvinula se u mě telekineze, proto jsem ti přilétla na pomoc. Už žiju dva měsíce na poličce nad postelí. Ani nevíš jaké jsi měl štěstí. Mohli tě rozmočit.“

Kečup jen ohromeně zíral na Amátu, s otevřenou pusou a nemohl uvěřit tomu, co se právě přihodilo.

SIHÁČEK

363

únor 2021

Jak to zvládáme

CO SE STALO

20. 1. — to byl čas pro třetí schůzku v novém roce. Protože je stále zapovězeno setkávání se osob mimo rodinu, byl přichystán další úkol pro dlouhodobou hru.

Po chladném víkendy se začalo oteplovat, přesto úkol od Berta doplnil další, tentokrát se sněhem. Pro oba úkoly bude potřeba mít při plnění fotoaparát. Protože splnění bude nezbytné zdokumentovat fotografií.

Úkol se sněhem spočíval ve vytvoření stavby ze sněhu. Zároveň bylo vše dokumentováno jako technologicko-přírodovědný experiment. Bylo zajímavé sledovat, jak se během týdne proměnily teploty od tání při dvanácti stupních po ochlazení pod nulu a nové nadílky sněhu.

Během týdne se, kromě plnění úkolu pro Agátu, objevily sněhové stavby od Seby, Matýska a Tete, doplňované i Milachovými výtvary.

27. 1. — byly teploty kolem nuly a výsledky sněhového experimentu stále zdobily prostor kolem ohniště. Nový úkol pro dlouhodobou hru tentokrát nevyžadoval tak náročnou přípravu a na zahradě vznikl „strom na kopci“.

Během týdne se při plnění úkolu jako první objevil Seba. Tentokrát nebylo nezbytné používat pomůcky, jen museli ti, kteří na zahradu dorazili prokázat své kombinační schopnosti. Na zahradě se stavili splnit úkol ještě Tete a Matýsek a Danka poslala fotky k tématu » konečně zima «

WEB: www.volny.cz/sihahasapa
vyslo: 3. 2. 2021

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihahasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

